

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Matěj Říha

Název bakalářské práce: Anglická citoslovce a jejich české ekvivalenty / English Interjections and their Czech Equivalents

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ludmila Zemková, Ph.D.

Oponent bakalářské práce: Mgr. Jaroslav Emmer

I. Cíl práce a jeho naplnění:

1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem

2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky
3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný
4. Stanovený cíl nebyl naplněn

II. Struktura práce:

1. Logická, jasná a přehledná

2. Přiměřená
3. Uspokojivá
4. Nevhodná

III. Práce s literaturou:

1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu

2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu

3. Průměrná práce s literaturou
4. Slabá, chybná nebo nedostačující

IV. Formální stránka:

1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům

2. Obsahuje drobné formální chyby
3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků

VI. Jazyková úroveň práce:

1. Výborná

2. Velmi dobrá
3. Dobrá
4. Podprůměrná

VII. Náročnost zpracování tématu:

1. Velmi vysoká

2. Vysoká

3. Střední
4. Nízká

Vyjádření vedoucího bakalářské práce:

Předkládaná česky psaná bakalářská práce zkoumá problematiku anglických citoslovcí a jejich českých ekvivalentů. Cílem práce se seznámit čtenáře s tímto slovním druhem, ve výuce často opomíjeným, který se od ostatních slovních druhů výrazně liší jak po stránce formální, tak po stránce významové.

Práce se ve své teoretické části věnuje vymezení pojmu *citoslovce* a odlišuje je od částic a adverbií. Autor na základě odborné literatury definuje postavení citoslovcí v textu, jejich praktické využití i jako prostředek verbální komunikace. V další kapitole klasifikuje citoslovce z typologického a formálního hlediska a zmiňuje citoslovce emocionální, kontaktní a zvukomalebná. Následuje kapitola pojednávající o formě citoslovcí z fonetického, syntaktického a morfologického úhlu pohledu. Vše je doprovázeno konkrétními příklady a jejich překladovými ekvivalenty. Závěrečná část teoretické části osvětluje základní principy a postupy překladu a představuje zkoumaný text a jeho překladatele, čímž plynule přechází do analytické části práce.

V navazující praktické části autor analyzuje vzorek 152 anglických citoslovcí z vybraného literárního díla a porovnává je s jejich českými překladovými ekvivalenty. Na základě odborné literatury je poté řadí do tří skupin dle jejich způsobu vyjádření emocí a úlohy v textu. Jednotlivé příklady jsou řazeny do tabulek a následně okomentovány. Závěrečný graf pak názorně ukazuje rozložení jednotlivých typů citoslovcí v textu. Jak autor v samotném závěru shrnuje, nejsou to pouze překladové ekvivalenty citoslovcí, ale i citoslovce odlišná, i když sémanticky shodná. Někde byla citoslovce vypuštěna, nebo nahrazena jiným slovním druhem.

Po formální stránce práce splňuje stanovené požadavky, je zpracována přehledně a jasně. Jazyková úroveň práce je velmi dobrá.

Domnívám se, že tato práce splňuje požadavky kladené na tento typ prací, přichází s hodnotnými informacemi a jistě by mohla sloužit jako základ k dalšímu výzkumu v této oblasti.

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

Navrhovaná známka: **v ý b o r n ě**

Otázky k obhajobě:

Jak konstatujete v kapitole 2.5.2., citoslovce se běžně neskloňují ani neodvozují. V angličtině však mohou zastupovat i více slovních druhů. Jak je tomu v češtině a který ze zkoumaných jazyků je v tomto ohledu flexibilnější?

V teoretické části též zmiňujete zvukomalebná slova, která mohou mnohde citoslovce nahradit, nejedná se však o identický slovní druh. Můžete uvést citoslovce, která jsou zároveň onomatopoeická?

Podpis vedoucího bakalářské práce:.....

Datum: 18.8.2022